

[Thomsen.]

var pisket ned paa et urimeligt lavt Niveau. Aaret 1924 er det sidste egentlige Ligevægtsaar, vi har haft her i Landet. Derfor var det mere naturligt at lægge Handelsværdien i dette Aar til Grund for Beregningen. Prisfaldet siden 1924 har sikkert været mindst 33 pCt. Det vil sige, at Landbruget skal have Rente til 10 og ikke som anført til 6,4 Milliarder. Det beregnede Minus stiger derved fra ca. 200 Mill. Kr. til omkring 350—400 Millioner. L. S.-Planens Beskedenhed kan imidlertid være baade farlig og moralsk uforsvarlig, og det bør fremhæves ved denne Lejlighed: farlig, fordi en Fortsættelse af Landbrugskrisen og som Følge deraf yderligere nedpiskede Priser vil medføre, at selv de nuværende Indtægter kan betegnes som fuld Forrentning. Moralsk uforsvarligt forekommer det mig at være at sige til en Skyldner: Efterdi og saasom du nu har eksproprieret $\frac{1}{3}$ af min Ejendom, skal du selvfølgelig kun svare Rente af de $\frac{2}{3}$. Paa den Maade affinder man sig ikke i Almindelighed med en Kæltring, og paa den Maade burde dansk Landbrug heller ikke affinde sig med en Lovgivningsmagt med et umoderne Statsstyre, der ved Kronens Pariføring i 1925 med et Slag forringede Erhvervets Status med mindst 2 Milliarder Kroner. Yderst beskedent er det derfor, naar Landbruget nu, repræsenteret ved L. S., kun forlanger en Merindtægt paa ca. 200 Mill. Kr. Regeringen kan simpelt hen ikke være bekendt at skambyde et gennem mange Aar økonomisk mishandlet Erhverv, som man gør ved det forelagte Forslag.

I L. S.-Landbrugsplanen er vist, hvordan en Forøgelse af Udbyttet bedst kan fremskaffes, og hvordan det bør fordeles paa rationel Maade. Det Krav, man først og fremmest stiller, er, at Hjemmemarkedet maa betale Landbruget Produktionspriser for dets Varer. En Betingelse for, at dette kan ske, er, at Landbruget er beskyttet over for eventuel udenlandsk Konkurrence, kort sagt, at Landbruget faar Monopol med Hensyn til Forsyningen af de Fødevarer, der kan fremstilles her i Landet, et Princip, der er i Overensstemmelse med den Tendens, der gør sig gældende Verden over. Og hvad enten man nu er Tilhænger af Selvforsyning eller ej, kommer man ikke udenom, at Nøden tvinger os ind paa den Vej.

Selvfølgelig, et Land som vort, og da navnlig det danske Landbrug, kan ikke have noget imod, at der igen bliver fri Konkurrence Landene imellem, og Muligheden for,

at dette kan blive Tilfældet, er der i L. S.-Planen taget Hensyn til, idet de Planer, der der foreslaas, er af en saadan Beskaffenhed, at de afskaffer sig selv, naar Forholdene gør dem overflødige.

Kornordningen ønsker man saadan, at Kornavl virkelig bliver rentabel, saaledes at vi i størst mulig Udstrækning bliver selvforsynende ogsaa med Brødkorn. Det konservative Forslag om Indmalingstvang er vi dog ikke Tilhængere af, ud fra den Betragtning, at saa længe vi maa importere Korn, er det urimeligt at tvangsfodre Befolkningen med Brød, som den ikke synes om, samtidig med maaske, at Dyrene fodres med prima Brødkorn. Der er imidlertid ikke noget i Vejen for, at vi kan dyrke bedre Sorter, der staar nogenlunde paa Højde med Manitoba Hvede, og da vi inden længe maaske er selvforsynende med Korn, er det fuldkommen rimeligt at gennemføre en Kornordning, der med Tiden overflødiggor Import ogsaa af Hvede.

Angaaende det konservative Ændringsforslag i øvrigt da sympatiserer vi med Partiets Forslag til Kødordning, men da det hele er slaaget sammen i een Kage under Ændringsforslag Nr. 15, kan vi ikke ved Afstemningen vise vor Sympati for den foreslaaede Kødordning.

I Overensstemmelse med de Ændringsforslag til Kornloven, som vi Uafhængige fremsatte, ønsker L. S. — og Venstre har aabenbart nu samme Syn —, at den Kornimport, som er nødvendig, sker til den billigst mulige Pris. I øvrigt ønsker L. S. Ordningen saadan, at de kornkøbende Landmænd faar Erstatning for deres Merudgift paa denne Konto. Kornets Produktionspris ligger paa mellem 14 og 15 Kr. pr. 100 kg, og man foreslaar derfor, at Kornprisen bringes op paa 14 Kr. cif dansk Havn for den billigste Kornsort. Importafgiften ønsker man nedsat, saafremt Prisen paa Flæsk bliver mindre end 9,5 Gange Kornprisen.

I Planen paaviser man, at 55 pCt. af Landbrugsarealerne kan gøres rentable ved simple indenlandske Foranstaltninger. For at gøre de resterende 45 pCt. rentable maa der gennemføres en effektiv Smør- og Margarineordning. Margarineproduktionen maa i det væsentlige i Lighed med, hvad Tilfældet er i adskillige Lande, hvor Smørproduktionen spiller en mindre Rolle end her, forbydes. Smørret maa sælges paa Hjemmemarkedet til Produktionsprisen, der efter detaillerede Udregninger andrager 3 Kr. pr. kg. Her staar vi over for et Spørgsmaal af overordentlig stor beskæf-